

vel, og at Du har de Kvalifikationer, som er nødvendige for at beklæde Stillingen som Stationsforstander, men det bryder vi os fejl om, vi smider en lille Bid til Dig, idet vi siger, at der skal ingen Nedgang blive i din Løn, men vi bryder os ikke om, at Du føler Dig tilsidesat ved denne ret betydelige Degradation, vi er store nok til at kunne gøre det uden at spørge, om det er ret eller billigt". Det ærede Medlem siger: „Det er altsaa ikke et Princip, der er fulgt, men det er et Overgreb og efter min Mening et Overgreb af den mest brutale Art, der her er begaaet". Saaledes er det ærede Medlems Tale fuld af Udtryk, som er i den Grad ærekrænkende og fornærmende, at det forbavsér mig i højeste Grad, at nogen vover at fremsætte saadanne Bemærkninger, og overfor de Beskyldninger, der her rettes imod de Personer, der staar i Statsbanernes Tjeneste, gør jeg opmærksom paa, at de Personer, som det ærede Medlem tillægger saadanne Udtalelser, har jeg arvet efter mine ærede Forgængere, saa jeg tror, det ærede Medlem tager meget fejl, naar han atter i Dag vil hævde, at han ikke har slaæet denne Sag for stort op.

Det ærede Medlem spørger mig, om jeg vil oplyse, hvad der mangler i Stationsmester Haldbos Kvalifikationer med Hensyn til at blive Stationsforstander, og jeg oplyste i Gaar, at det, der har manglet, har i første Omgang været, at Give Holdeplads skulde være Station. Det er den ikke. Umiddelbart efter min Tiltrædelse af mit Embede i Fjor forelaa Generaldirektionens Indstilling om at gøre Give og Jelling Stationer til Holdepladser, idet man mente, de vilde svare til andre Holdepladser indenfor Statsbanevæsenet. Paa Grundlag deraf blev Give og Jelling gjort til Holdepladser, og da de to Herre, hvorom Talen er, skulde overgaa i Statsbanernes Tjeneste i Stillinger og med Lønninger svarende til dem, de havde, var det naturligt at lade dem forblive paa disse Steder, og saa kunde de altsaa ikke blive Stationsforstandere ved den Lejlighed. Nu kan Spørgsmaalet være, paa hvilket Tidspunkt det vil være muligt at gøre Give Holdeplads til Station, og paa Foranledning af den Opmærksomhed, som i det hele er skabt om denne Sag, har den Kommission, som nylig har foretaget en Vurdering af Stationernes Rækkefølge, ogsaa beskæftiget sig med Give Holdeplads og er kommet til det Resultat, at Afgørelsen for denne Holdeplads maa vente, indtil den i nogen Tid har fungeret

som Statsbaneholdeplads, for at man kunde indhente Erfaringer. Nu sætter jeg, at det i Løbet af kortere eller længere Tid fører til det Resultat, at Give bliver Station, først da foreligger det Spørgsmaal, om Stationsmester Haldbo kan blive Stationsforstander. Men dermed bliver jo ikke Spørgsmaalet løst for Jelling, og jeg mener, at det, der vilde være Uret for den ene, maa ogsaa være Uret for den anden. Hvis det er nødvendigt af Hensyn til Overenskomsten at gøre Stationsmester Haldbo i Give til Stationsforstander, maatte man gøre det samme med Stationsmesteren i Jelling, og det mener jeg altsaa, at disse to Mænd ikke har Krav paa i Hensyn til Overenskomsten. Denne gaar ud paa, at de skal beklæde Stillinger, som svarer til dem, de havde beklædt ved Privatbanen — og det kan man roligt sige, at de vedkommende Stationsmesterstillinger gør —, og at de skal have den samme Indtægt, som de tidligere har haft. Men her kommer det ærede Medlem fra Vejle (Chr. Jacobsen) med en Oplysning, der for mig er ny, nemlig at disse to Mænd skulde være gaaet ned i Indtægt, efter at de er overgaaet til Statsbanerne. Denne Oplysning er for mig ny, og jeg maa udtale min største Forundring over, at de to Mænd ikke har beklaget sig derved over til Ministeriet, at de ikke er fremkommet med en Henstilling om at faa deres Lønning reguleret saaledes, at de ikke fik noget Indtægtstab. Jeg kan ikke tvivle om, at de to Mænd maa gøre Ministeriet bekendt med Forholdet, hvis det er Tilfældet, men det er i alt Fald mig personlig ganske nyt, og jeg vil ikke tro, at der i Ministeriet skulde kunne foreligge Oplysninger om, at det skulde være Tilfældet. Men det er selvfølgelig en Sag for sig. Hvis der ved Reguleringen er begaaet en Uret mod de to Mænd, saa at de er satte tilbage i Indtægt, vil jeg selvfølgelig søge at raade Bod derpaa, saa snart jeg bliver bekendt med Kendsgerningerne i saa Henseende.

Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) mente, at Sagen fra min Side vistnok meget lettere kunde have været ordnet ved, at jeg simpelt hen havde besat to Stationsforstanderposter med de to Mænd fra henholdsvis Jelling og Give. Jeg maa dertil gøre den Bemærkning, at enhver Stationsforstanderpost opslaaes offentligt ledig og kan søges af de Tjenestemænd, som er ansatte ved Banerne, og det vilde sikkert stride mod Aftalerne mellem Administrationen og Personalet, hvis man